

Transskription af:

Obscuritas

7:2 Disciplens søn: Den dag verden gik sin ende i møde

Vært og tilrettelægger: Louise Lindblad

Medvirkende: David Lindekilde, erhvervspsykolog. Mikael Rothstein, religionshistoriker, Syddansk Universitet. Dorte Carlberg Lindekilde, pensionist

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

intro/outro: Du lytter til en podcast fra Nationalmuseets mediehus, Vores Tid.

David Lindekilde: Jeg erindrer det som om det var i skolen, og jeg tænker, at jeg har vel [været] sådan en femte-sjette klasse, at vi har set udsendelser omkring atomsprængninger, hvor man ligesom får sådan en nøgtern stemme, der forklarer, at først kommer lyset, og så kommer trykbølgen og bagefter. Og man har set nogle nogle kunstige mennesker stillet op og se, hvad det gør ved, og man bliver blæst væk. Og jeg synes, det var ret skræmmende at se. Det tror jeg, vi alle sammen synes. Men jeg er også sikker på, at jeg har haft tænkt det ind i, at det er jo det, han snakker om, Orthon, kan man sige, at jorden skal gå under. For det er jo det budskab, jeg erindrer, at Orthon har talt om.

Lydklip med Orthons stemme: Man ønsker ikke at forlade denne verden, at miste dette liv.

Louise Lindblad: Syv flyttekasser fyldt til bristepunktet med rumvæsnet Orthons alarmerende meddelelser om en kommende atomkrig. Det er, hvad der står på religionshistoriker Mikael Rothsteins kontor på Syddansk Universitet i Odense.

Bushøjtaler: Campus Odense.

Lydklip med Orthons stemme: Det har jeg sagt før. Der bliver ikke en celle tilbage i dens nuværende form. Alt bliver forandret.

Louise Lindblad: Ud over gamle kassettebånd og dommedagsprofetier ved jeg ikke helt, hvad jeg skal forvente at finde i kasserne. Men nok noget, der er ret anderledes. For det var David Lindekilde barndom.

Mikael Rothstein: Mit kontor er her.

Louise Lindblad: I hans familie var de vegetarer, længe før det blev moderne, klimavenlige, før det overhovedet blev et begreb. Og hans mor, Birgit og papfar Herlev, fulgte hele livet budskaberne fra det ydre rum.

David Lindekilde: Jeg har ikke boet her så længe, så det roder lidt stadigvæk.

Louise Lindblad: David har aldrig rigtig brudt sig om fænomenet Orthon, men da hans mor, Birgit, dør for to år siden, kan han alligevel ikke få sig selv til at smide noget ud, som var så vigtigt for hende. Så nu står alle Orthons budskaber altså samlet på Mikael Rothsteins kontor, og Mikael har lovet at vente med at kigge i kasserne, til jeg kommer.

Mikael Rothstein: De er virkelig tunge. Ah mand! Men det er godt, jeg er superstærk [bump]. Bum.

Louise Lindblad: Du lytter til andet afsnit af Disciplenes søn, som jeg kalder 'Den dag, verden gik sin ende i møde'. Mit navn er Louise Lindblad.

Mikael Rothstein: Pludselig blev jeg kontaktet af en venlig mand, der siger: prøv at høre, min mor er lige død, men på loftet stod kasserne, fordi hun var med i det her'. Og så kontakter du mig, og så er det ligesom... Det hele løber sammen, og nu står jeg her og har simpelthen ikke haft stunder til at åbne kasserne endnu. Jeg har vel haft dem stående her i et års tid eller sådan noget lignende, men jeg har simpelthen ikke haft mulighed for det. For det er jo ikke det, jeg egentlig arbejder med mere. Overhovedet. Altså overhovedet. Altså, det er jo bare sådan en en flyttekasse vi har her, og så åbner jeg den. Hold kæft mand. Og der er, hvad skal vi sige? Hvad skal vi sige? 1 2 3 4 5 6 7. 10-20-30-35. Blå ringbind af sådan nogle, som man brugte i gamle dage, før der blev opfundet computere. Nogle er tykke, og nogle er tynde. Det er jo spændende. Der står ikke udenpå, hvad der er i dem. Der står lidt her på ryggen, måske. Universal link står der. 1967. Det er sådan et kerneårstal, ikke? Vi prøver lige at åbne den her og ser hvad der sker. Okay, arh, det kan jo dårligt være bedre. Første side som godt nok er paginering med side 239. Der står: "5. juni 1967, den dag verden gik sin ende i møde". Det er overskriften, ikke. Og prøv lige at se, det A4 format. Og det er linjeafstand 1. Og det er helt ud til kanten. Hold nu kæft altså. Åbenbaring på åbenbaring på åbenbaring på åbenbaring.

Louise Lindblad: Orthon får forbindelse til jorden en februar nat i 1967. Taxachaufføren Knud Weiking er lige kommet hjem efter en vagt. Han sætter sig ind i sin stue for at ryge en cigaret, før han skal sove, da der pludselig er en stemme, der taler til ham: 'Sluk den cigaret. Jeg vil tale med dig', lyder det. Det viser sig at være en fjern galakses hersker. Han hedder Orthon, og han taler til Knud Weiking. Rumguden kommer med et vigtigt budskab til menneskeheden. Senest juledag samme år vil en atomkrig have udslettet jorden. En lille menighed samles omkring Knud Weiking, og de opretter et hovedkvarter i Borup på Midsjælland. De kalder sig Universal Link.

Mikael Rothstein: Hvis man skal forstå, hvad Knud Weiking og Orthon er for en duo, så er Orthon en form for guddommeligt væsen, der har henvendt sig til mennesket Knud Weiking, der fortæller andre om, hvad Orthon har sagt til ham. Lytter man til Knud Weiking, lytter man altså til Orthon. Og synes man, det, Orthon siger, er godt og vigtigt, så følger man også Knud Weikings vejledning i, hvordan man skal forholde sig.

Louise Lindblad: Universal Link holder ugentlige møder med kaffe og kage hver torsdag. Mange af Orthons budskaber bliver optaget på kassettebånd.

Mikael Rothstein: Hold nu kæft altså. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 10 20 30 40. Der er en 40-50 kassettebånd i den lille kasse.

Louise Lindblad: I oktober 1967 kommer Orthon med en ny og meget vigtig meddelelse til gruppen. De skal bygge et beskyttelsesrum, en atomsikker bunker til 70 gravide kvinder og spædbørn. Og med under to måneder til jordens udslettelse. Så står Orthon folkene altså nu over for en kæmpe opgave.

Mikael Rothstein: Der er jo ingen mennesker i hele verden, der har en båndoptager mere. Findes der en kassettebåndoptager? Prøv lige at tage det bånd op her og se hvad der sker her.

Louise Lindblad: Det minder mig om måden min mormor ville pakke ting ned på.

Mikael Rothstein: Ja, det er rigtigt, men det er vel også nogenlunde samme generation.

Louise Lindblad: Vi ved faktisk en hel del om, hvordan Orthon-bevægelsen opstår dengang i 1967, for mediedækningen af de ting, der sker i Borup, er ret massiv.

Knud Weikings stemme: Men vi har fået at vide, at der vil komme en storkrig.

Louise Lindblad: Her Knud Weiking i TV avisen.

Knud Weikings stemme: Og det er den, at vi bygger dette beskyttelsesrum for.

Louise Lindblad: Men vi ved ikke hvor Davids mor er i de hæsblæsende uger, hvor en bunker skal bygges i kapløb med tiden. Jeg ved heller ikke endnu, hvorfor mange af de gamle kassettebånd fra Sjælland er endt i Davids barndomshjem på Fyn. Altså er der et eller andet særligt, du håber at finde der?

Mikael Rothstein: Jeg ved ikke, hvad jeg skal regne med, og jeg ved ikke, hvad jeg skal satse på, men jeg håber... altså jeg håber, at der er nogle nogle ting, der vil give os et et indblik i, hvad man tænkte, og hvad man følte, da man sad der i bunkeren i Borup og havde en ærlig forestilling om at være i kontakt med det her væsen fra en anden verden. Og altså også føle, at man stod på kanten til til en ny virkelighed, fordi altså jordens undergang truede, ikke?

Knud Weikings stemme: Derfor har jeg lært jer om liv og død [...?]

Mikael Rothstein: Vi laver bare en aftale om, at du kan tage over alene.

Louise Lindblad: Det kan jeg godt, hvis det er. Ja, det kunne faktisk være ret fedt.

Mikael Rothstein: Du er hjertelig velkommen til, og du må også gerne tage lige så meget med dig du vil, bare jeg får det tilbage.

Louise Lindblad: Selvfølgelig.

Mikael Rothstein: Min plan er at donere det til biblioteket her, så vi har det samlet, ikke?

Louise Lindblad: Selvfølgelig.

Michael sender mig videre med en tilfældig blå mappe, et hæfte og en gul kasse, der engang har været chokoladeskildpadder i, men som nu er fuld af kassettebånd.
[Og det er altså noget] det er et bind her. Og summa summarum. Og en kasse. Vi tales ved.

Mikael Rothstein: Ja.

Louise Lindblad: Vi har nok kigget i flyttekasserne i to timer, og jeg er både lidt forpustet og forvirret. Hvad er det lige, der får en ung kvinde og mor til to til at involvere sig i en dommedagsbevægelse? Det er her, det sner udenfor. Jeg skal ikke have noget, som ikke kan være i min taske, for så bliver det vådt. Har du en plastikpose?

Mikael Rothstein: Ja, måske... Jeg har denne her!

Louise Lindblad: Perfekt. Perfekt.

David har aldrig spurgt sin mor om, hvad der skete dengang, inden han blev født. I de helt tidlige Orthon år. Men han tror, at hans ti år ældre halvsøster Dorthe måske kan være med til at placere nogle af brikkerne.

David Lindekilde: Hun havde. Det havde de begge to. De havde ikke kørekort, og hun har også kørt en lille smule i min barndom, men de har aldrig haft en bil.

Louise Lindblad: Hvorfor fravalgte de det?

David Lindekilde: Mit bedste indtryk er, at det var penge. At det var for at spare det, og det kunne vi godt klare os.

Louise Lindblad: Dorthe har sagt ja til, at David og jeg må besøge hende i hendes lille bondehus i Voldtofte på Vestfyn.

David Lindekilde: Og min mor cyklede jo også rundt som hjemmehjælper i alle årene, hvor hun var det.

Louise Lindblad: Det er jo igen noget, der er meget moderne.

David Lindekilde: Ja, man kunne jo sådan set sige, at hun var foregangskvinde på mange måder. En tidlig feminist, der tjente sine egne penge, gjorde hvad hun ville.

Louise Lindblad: Miljøvenlig.

David Lindekilde: Miljøvenlig, vegetar. Levede af sin egen... Hvad der var i haven.

Louise Lindblad: Ja.

David Lindekilde: At det var hende, der tjente pengene og hendes mand, der gik hjemme. Jeg tror nu lige så meget det var fordi Herlev gerne ville gå hjemme, så han kunne være renskriver og arbejde med Orthon-tingene.

Louise Lindblad: Da vi træder ind i Dorthes lavloftede bondehus, rammer den mest vidunderlige, lune duft af hjemmebagte hveder os som det første. Inde i spisestuen tænder jeg min optager og lægger den på bordet, som er dækket med flere slags hjemmebag.

Louise Lindblad: Nej, hvor er det fornemt.

David Lindekilde: Der er lidt af det hele.

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Vi sidder i et bondehus, og vi har fået frokost, for jeg har bagt boller og kage, og det er i mors ånd. Og ja, så skal vi sidde og hygge os med, hvad der er på bordet.

Louise Lindblad: Hvordan vil I beskrive jeres mor? Lad os nu sige, at det var hende, der skulle have taget imod mig her i dag. Hvordan ville det så være være foregået?

David Lindekilde: Jamen, det ville have været en del på samme måde som Dorthe, der ville have været dækket op. Der ville have været nybagte ting. Der vil være åbne arme og glad for at fortælle. Hun ville have været glad for at fortælle om emnet Orthon. Hun ville være tryk i at fortælle det. Hun var ikke bange for at stå ved sine ting og det, hun troede på. Hun havde ikke et ønske om at komme ud med det, hvis det ikke var noget man spurgte om, lige præcis Orthon.

Louise Lindblad: Hvor meget har I to talt om jeres mor Birgits sådan øh åndelige liv? Trosliv? Hvad vi nu end kalde det? Troen på Orthon. Hvor meget har I to talt om det?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Faktisk ikke noget andet end lige her til sidst, da hun var på plejehjem. Ellers har vi ikke, fordi det var jo bare en del af at være os. Og nej, det har vi ikke snakket ret meget om. Det var bare. Sådan var vi. Det var vores liv.

Louise Lindblad: Hvis vi skal forstå, hvorfor David, Dorthe og Lars mor begyndte at kigge efter flyvende tallerkener på himlen. Så skal vi forstå, hvilken tid hun er født ind i. Birgit Lindekilde bliver født i 1937. Få år inden, at Danmark bliver besat af Tyskland.

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Og der har mor fortalt, at alle mændene, af tyskerne, blev hentet og ført ned på skolen og var dernede en hel dag. Og hun har fortalt om, at de har gået ned i kælderen. Huset var sådan tre etager, hvor kælderen var sådan en halv gravet ned. At de har gået ned i kælderen og siddet nede i kælderen og bl.a. at de de var i gang med maden, og de fik altid to retter, og så tog de så desserten med i kælderen og sad dernede og fik kaffe og sodavand under bombardementer. Men altså, den der viden om, kommer far hjem igen? Den har hun fortalt om nogle gange. Jeg ved ikke, om du har hørt om det?

David Lindekilde: Jo, jeg kan godt huske, hun har fortalt om det, og jeg kan også huske at have fortalt noget om bombefly, som er fløjet over.

Louise Lindblad: I 1950'erne møder Birgit sin første mand, og som 23-årig bliver hun mor til Dorthe. Det er allerede på det tidspunkt som et ungt menneske i begyndelsen af sine 20'ere, at Birgitte bliver involveret i hele UFO-bevægelsen. I slutningen af 1950'erne begynder Birgitte, sammen med sin første mand, at deltage i noget, som jeg aldrig har hørt om før. Dorthe kalder det UFO-Camping.

Dorthe Lindekilde, Davids søster: For de var jo meget interesserede i alt, hvad der skete omkring dem, og det var jo mindst en gang om ugen, at der både i radioen og på aviser var omtale af ufoer og andre tankegange. Jeg ved ikke, hvor hun har hørt om det henne, men der var noget, der hed UFO-Camping nede ved Ronæs nede ved Nørre Aaby, og der var vi jo med nede, og det var mens vores far og mor var sammen, at vi så var dernede på UFO-Camping. Og det er så der, hvor vi har hørt. Jeg tror, det er der, hvor mor har lært dem i Solvognen at kende.

Louise Lindblad: Solvognen er et sted i Odense, et kunst- og filosoficenter, som stadig eksisterer den dag i dag. Stiftet af Martin Thygesen. Et navn du kommer til at høre igen. Ifølge Dorthe er det på UFO-Camping, at Birgit i sin tid får opbygget en omgangskreds af lad os kalde det åndeligt søgende mennesker. Og ifølge Dorthe er det også her, at hun møder Knud Weiking for første gang. Jeg har spurgt religionshistoriker Mikael Rothstein, om det her UFO-Camping siger ham noget.

Mikael Rothstein: Ork ja. Det er ikke kun et dansk fænomen. Det er noget, vi møder i USA og mange forskellige steder i Europa. Og lige præcis på det her tidspunkt i den første halvdel af 50'erne, der eksploderer UFO-interessen på mange måder og går hånd i hånd med koldkrigsfrygt. Og det er meget vigtigt at forstå det her, at hele ideen om hvad de her flyvende tallerkener er og hvad de vil os osv., hænger sammen med frygten for atomkrig, dæmoniseringen af russerne og mindet om nazisterne og ting og sager. Det bidrager alt sammen til en stemning, der hedder Der er noget på færde. Og mennesker får den tanke, at der er nogen udefra, der kan kile sig ind og redde os fra os selv.

Louise Lindblad: I netop de år, hvor der bliver afholdt UFO-Camping på Nordvestfyn, bliver den kolde krig bare varmere og varmere. I januar 1962 udsender statsminister Viggo Kampmann pjecen 'Hvis krigen kommer' til alle landets husstande, og i oktober samme år holder alle vejret i 13

døgn. Da et spionfly opdager, at russiske missiler er ved at blive opstillet på Cuba. Truslen er reel. Verden vipper på grænsen af en atomkrig.

Lydklip med Orthons stemme: Når en galakse deler sig, så bryder den for så vidt sammen, den deler sig. Alt er tilsyneladende kaos. Men ud af kaos, ud af kraften, kommer nyskabelsen.

Mikael Rothstein: Det kan godt være, der er nogle, der i dag synes det med flyvende tallerkener, at det er meget sjovt, og der er også nogen i dag, der synes, det er meget, meget vigtigt. Men vi må ikke grine af de her folk i 50'erne, fordi de lever i et kulturmiljø, hvor det er fordi det er meget attraktivt for dem at finde et beroligende fællesskab. Og det tror jeg altså, at man gør. Og vi skal altså se for os, hvordan man deles om opvasken og hygger sig lidt og snakker også om andre ting og går ture osv. Og så mødes man til studiekreds igen om aftenen.

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Jeg kan huske, at Lars og mig, vi var med som små, når der var... vi var ude til arrangementer i private hjem. Så lå vi en hel flok børn under spisebordet på tæpper og soveposer og lå og sov. Og så sad de voksne inde i sofaen og sad og snakkede om alt muligt spændende.

Louise Lindblad: I oktober 1967 er Birgit 30 år. Lars er også kommet til verden, og den lille familie bor i Odense. Cirka 120 kilometer derfra har Orthon-folkene travlt med at bygge en atomsikker bunker på en mark lidt uden for Borup på Midsjælland. Birgit har kendt til Knud Weiking på det tidspunkt, og hun har også været en del af UFO-miljøet. Men jeg kan ikke finde hendes navn nogen steder i de gamle aviser, arkiver og dokumenter fra dengang. Til gengæld finder jeg et andet velkendt navn. Orthon gav jo gruppen meget præcise byggeanvisninger på bunkeren. Der skulle bruges nøjagtigt 25 tons bly og 72 tons tømmer en torsdag aften på et af Orthon-gruppens ugentlige kaffe-kage møder. Har de fået besøg af en tømrermester, som længe har fulgt gruppens arbejde fra sit hus i Sønderjylland. Han rækker hånden op og tager ordet. Han kan godt skaffe materialerne, og han siger sågar ja til at påtage sig opgaven. Han præsenterer sig selv som Herlev Cornelsen. Et par dage før jul står bunkeren på nærmest mirakuløs vis færdig. Bygget af manden, der 10 år senere skal blive David, Dorthe og Lars' papfar. Det kommer vi til. Jeg vil gerne spørge dig, om du kan huske julen 1967?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Og det ved jeg ikke, om jeg kan med årstal.

Louise Lindblad: Det var jo det år, hvor at Knud Weiking fik det første budskab fra Orthon. Og de byggede den her bunker på Midsjælland. Og jeg har bare... Jeg har bare studset over, gad vide...

Louise Lindblad: Årstallet siger mig ikke noget, som, i min barnlige verden. Nej, det gør det ikke.

Louise Lindblad: Tror du, at hun har haft planer om at skulle være med i den der bunker?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Nej, det tror jeg faktisk ikke. Det var for langt væk. Mor var meget. Det er fynsk i, at vi er tæt på, hvor vi bor, og vi tager ikke ret langt væk. Altså bare det at skulle til Odense, det er langt. Altså, hvis vi skulle til Jylland op til moster, så var det noget, der skulle planlægges meget længe.

Louise Lindblad: Men det var jo en meget særlig situation?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Ja, det tror jeg, det har været for stort for hende. Det tror jeg ikke, hun har... Nej, det tror jeg ikke, hun har tænkt på. Det har været for langt væk. Hun har ikke været en af dem, der skulle med i bunkeren. Det har hun ikke.

Louise Lindblad: Okay, det viser sig, at jeg har misforstået noget ret afgørende. Jeg troede, at det var bunkeren, der skulle sikre menneskehedens overlevelse, og at en stærk troende som Birgitte derfor selvfølgelig for enhver pris ville tage sine to børn under armen og søge dækning inden juledag. Jeg var sikker på, at Birgit var i bunkeren den jul.

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Det tror jeg ikke, hun har tænkt. Tror du det, David?

David Lindekilde: Det ved jeg virkelig ikke. Så tænker jeg også, fordi hvis hun ikke har det, så tænker jeg heller ikke, at hun nødvendigvis har været så langt inde i Orthon troen, at hun har tænkt, for hvordan skulle man ellers overleve det her?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Nej, men det var jo ikke. Det var jo nogen specielle, der skulle være der, og jeg ved ikke, om det var meningen, at Knud og Herlev skulle være der. Det tror jeg ikke.

David Lindekilde: Nej, det var vel kvinder... kvinder og børn?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: ... Gravide kvinder og børn, der skulle være der.

Louise Lindblad: Så det var slet ikke meningen, at Knud eller Herlev eller jeres mor skulle have skullet være der.

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Nej det tror jeg slet, slet ikke. Nej, det har været for nogle særligt udvalgte.

Louise Lindblad: Jamen, hvad ville der så ske med hende og hendes børn, hvis de ikke var i bunkeren?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Jamen så ville hvis...

Louise Lindblad: Altså lad os lege med tanken, at det rent faktisk var sket.

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Så. Enten så ville vi dø, eller også så ville der komme en UFO og hente os. Det tror jeg hun havde. At jo så ville der komme en UFO og hente os, hvis det var det. Det. Det tror jeg helt sikkert, at hun ville have ment. Ja, så ville der komme en UFO.

Lydklip med Orthons stemme: Når en galakse deler sig, så bryder den for så vidt sammen. Og dog...

Louise Lindblad: Da jeg efter vores samtale hos Dorthe går hjem og dykker ned i Orthons budskaber, finder jeg ud af, at Dorthe har ret.

Lydklip med Orthons stemme: Men ud af kaos og ud af kraft kommer nysgerrigheden.

Louise Lindblad: Ordren siger godt nok, at jorden snart bliver udslettet, og at gruppen derfor skal bygge bunkeren. Men han siger også, at en tredjedel af befolkningen vil blive reddet af en hær af flyvende tallerkener, som vil vise sig på himlen sammen med Orthon senest første sekund af første minut af første juledag. Okay, så rumvæsnerne kommer og redder menneskene? Men så forstår jeg ikke alt det her hejs med overhovedet at bygge en bunker i første omgang?

Mikael Rothstein: Her begår du en stor fejl, nemlig at forudsætte logik og logisk sammenhæng og konsekvens og rationalitet i et religiøst fællesskab. Det skal man aldrig, aldrig nogensinde gøre. Religiøse systemer er inkonsekvente, de er ulogiske, de er ofte usammenhængende. Det det handler om for religiøse mennesker også i et fællesskab som Orthon bevægelsen, det er at få verden til at hænge sammen. Og det kan den sagtens gøre på selvmodsigende vis. Mennesket har en formidabel evne til at danne mening på tværs af det, man set udefra ville kalde rationelt eller meningsfuldt. Og det gælder alle religiøse systemer. Hvis du kigger på folkekirken, så kan du trevle den op så let som ingenting, i meningsløshed. Men hvis der er en fælles overenskomst om, at det, vi gør, giver god mening, så gør man det.

Louise Lindblad: Orthon fortæller også på et tidspunkt, at han tidligere har været på jorden under navnet Jesus, og dengang havde han fortalt menneskene, at man vil komme til at se tegn på himlen i de sidste tider.

Lydklip med Orthons stemme: Den 4. januar 1973 i Hvidovre. Da jeg i sin tid gik på jorden som ganske almindeligt menneske, så må I ikke misforstå mig, når jeg siger som ganske almindeligt menneske. Det at være menneske er en temmelig alvorlig sag.

Louise Lindblad: Og det, der er afgørende at forstå, er, at de sidste tider og selve dommedag kun er begyndelsen på noget nyt og bedre.

Lydklip med Orthons stemme: Det er kosmos fornemste bud, at man skal elske sin Gud over alt og sin næste som sig selv.

Louise Lindblad: Det er nok det håbefulde budskab, vi skal forestille os, at Birgit har hørt, når hun har lyttet til ordrens meddelelser, alt imens verden omkring hende balancerede på randen af krig.

Dorthe Lindkilde, Davids søster: Det er på en eller anden måde er det blevet hendes livsopgave, at hun har, at jeg er her for at skabe. Det er så stort at sige, men jeg tror, at hun har følt, at hun er blevet født for at skulle være en del af det der. Hun skulle være en del af at fortælle menneskene, om Jesus ville komme tilbage. At det var hendes. At den der glædelige budskab om, at Anden Verdenskrig, den kolde krig og de tider, hvor man næsten ingen penge havde. Hvor vi gik på motorvejen, og hvor der ikke var der var oliekrise og alt det der. Der var en mening, og det var, at vi skal fortælle om, at der er noget bedre. Det tror jeg helt sikkert. Det er det, hun har følt.

Knud Weikings stemme: Ja, jeg mener jo, at pressen ikke har behandlet sagen, sådan som vi har givet udtryk for over for pressen.

Louise Lindblad: Og det er også det budskab, Knud Weiking kæmper lidt med at få igennem hos pressen her den 21. december i TV-Avisen.

Knud Weikings stemme: Pressen har fortalt, at vi har sagt, at Jorden vil gå under julenat, og det har vi aldrig nogensinde sagt. Vi siger overhovedet ikke, at jorden går under. For vi har fået at vide, at det diametralt modsatte af livet det vil fortsætte her.

Louise Lindblad: Juledag 1967 strømmer folk fra hele Sjælland til den lille stationsby Borup for at se tidens mest omtalte byggeri. Nogle bliver siddende i deres biler og venter helt frem til midnat. Med blikket rettet mod stjernerne. Men der sker ingenting. Jorden går som bekendt ikke under. Orthon og de flyvende tallerkener viser sig ikke på himlen.

Dorthe Lindkilde, Davids søster: Min mor håbede helt bestemt, at det blev i deres tid. Men de havde jo også oplevet, at der ikke skete noget, der hvor de troede, det. Hvor de følte, at det var en prøve på deres standhaftighed, en prøve, på deres vilje til at ville Orthon.

Louise Lindblad: Vi er færdige med hvederne, kaffen og samtalen i Dorthes bondehus i Glamsbjerg. Men i det øjeblik jeg slukker min optager, kommer David i tanke om noget.

David Lindekilde: Nej, det jeg vil sige, er, at jeg ved ikke, om det er rigtigt erindret eller om det bare er noget, jeg sidder og finder på? Men jeg har lige pludselig en fornemmelse af, at en mor engang har sagt, at huset her skal ikke sælges. Vi skal blive boende her, fordi det er jo ligesom det, der er sket her. Orthon har været her, at det var ligesom huset var et livsprojekt, at der skulle vi være. Har du hørt det, Dorthe?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Ja, det har jeg. Og det på en eller anden vis, hvordan det er blevet sagt eller ikke blevet sagt. Så er det vigtigt, at Lars han bor der stadigvæk, fordi det stadigvæk er Orthons sted. Men det var også vigtigt for os, at materialerne, altså alt det der er skrevet af alle båndene, ikke var i Lars' hjem mere fordi det fylder så meget. Og ved det, at det ikke står der længere, så kan det ligesom blive Lars' hjem. Men det er vigtigt, at det stadigvæk er i familien huset. Stedet er vigtigt.

Louise Lindblad: I kunne ikke få det solgt, vel? Var det ikke noget med...? Var det ikke?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Det, det var... Det var for dårligt. Det er for dårligt. Der er ikke nogen, der rigtig vil købe det. Der har ikke været interesse for det. Nej, det er for ringet et hjem.

David Lindekilde: Det har også en beliggenhed lige op ad stationen, op og ned ad toget, som der ikke er særlig mange interesserede i at købe.

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Nej. Det ligger mellem en vej og mellem banen. Så det er klemmt inde inde.

Louise Lindblad: Der kan man sige, hvis man kigger helt rationelt på det, så er der måske ingen grund til, det ikke er blevet solgt. Men hvis man spurgte jeres mor, så var der måske en anden grund til, at det ikke var blevet solgt?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Helt sikkert. Og det er vel også inde i mig, hvis jeg skal, hvis jeg skal være sådan helt... bare lige Dorthe, så ja, så skal det blive i familien. Fordi det er der, at der har været alle budskaberne og det. Det er helt sikkert. Ja.

Louise Lindblad: Får du kuldegysninger nu?

Dorthe Lindekilde, Davids søster: Fuldstændig. Helt indeni. Og jeg har lyst til at græde. Og det har Lars også. Lars har det også sådan. Det skal blive i familien. Det er helt sikkert. Det ved jeg, at Lars vil sige lige lege med det samme.

Louise Lindblad: I næste afsnit bliver David født. En hjemmefødsel i Orthons hus. Dorthe sender mig af sted med det varmeste kram og en frysepose fuld af hveder. Inden vi går, får hun indskudt, at David jo ligesom Jesus også har fødselsdag juledag.

Lydklip med Orthons stemme: Så da jeg i sin tid gik på jorden som ganske almindeligt menneske.

Louise Lindblad: Nu er spørgsmålet, hvad skete der i huset på Stationsvej 2? Huset, der ikke vil lade sig sælge? Huset, hvor Orthons discipel Birgit fødte sin søn David julenat 1970. Det prøver jeg at finde ud af i næste episode af Disciplenes søn. Jeg er lige kommet hjem til København efter en virkelig lang og god optagedag på Fyn. Jeg går her med klassisk musik i ørerne og tasken fuld af hjemmebagte hveder og kage. Men der er sket noget lidt underligt, efter jeg slukkede min optager hjemme hos Dorthe. Hun fortæller mig noget, som hun synes, at jeg skal vide om David. Altså først det her med hans fødselsdag, at det er juledag samme dag som Jesus har fødselsdag. Det er jo meget sjovt, men hun fortæller også, at David jo har nogle særlige evner. At han har healende hænder, tror jeg hun kalder det til. Til hendes bryllup, til Dorthes bryllup for nogle år siden, så var der en gæst, der faldt om med hjertestop, tror jeg, det var. Og så holdt David sine hænder over vedkommendes hjerte indtil at ambulanceredderne kommer, kom og tog over, og personen overlevede. Jeg bliver sådan lidt, ja, jeg ved ikke helt, hvad jeg skal svare. Jeg fortæller ikke David på vej hjem i bilen, hvad Dorthe har fortalt mig, fordi jeg synes på en eller anden måde, at vi ikke kender hinanden godt nok endnu.

Lydklip med Orthons stemme: Den opstandelse, jeg her taler om til jer, bliver da en opstandelse i kød og blod på en sådan måde, at jeres legeme er forandret. Det har jeg sagt før. Der bliver ikke en celle tilbage i dens nuværende form.

Louise Lindblad: Så nu går jeg altså her og har noget af det musik i ørerne, som Birgit holdt af, og jeg går og kigger op mod himlen. Disciplen søn er produceret af Louise Lindblad for Nationalmuseets mediehus, Vores Tid. Redaktør er Rikke Caroline Carlsen.

intro/outro: Du har lyttet til en podcast fra Nationalmuseets mediehus Vores Tid. Følg os på Facebook og Instagram, så får du fascinerende historier og nyt om episoder fra vores mange podcasts.

Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus

Obscuritas S7E2. Disciplens søn

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid